

ב־8:00 בבוקר ישיבת בעירייה עם שכונות יפו תל-אביב.
ששני סקר על השתלשלות ענין השכונות, בדבר הסועה הסקופית
שהוצע על ידי בטרשיל ונתבטלה על ידי קרוסבי. הוצע לשכונות סטטוס
של ועד עירוני והשכונות דחו. עד הזמן האחרון שטרו על עצמאותם ולא
הלכו ליפו, אולם עכשיו מרכיב יחודי תל-אביב לבקר ביפו בהסוגים,
כמו כן סבירים ערביי יפו בתל-אביב והותרה הרצועה, ויש חשש שאנשי
השכונות יזדקקו לעיריית יפו. למי טעה עוד לוקחים מיס תל-אביב.
קיים ועד השכונות, אולם אין לו סמכות לתת רשיונות, וכאשר למישהו
מתוכבי השכונות יש צורך ברשיון הוא הולך ליפו ושם מתייחסים אליו
באדיבות רכה ומסבירים לו מניין. עיריית תל-אביב אינה יכולה להתערב
בדבר באופן רשמי, ואנשי השכונות רוצים לדעת אם ייעזרו על הנהלת
השכונות.

אסרתי להם אם הכוונה היא לא לעזרה כספית אלא להדרכה טכסטית
ופוליטית תעשה זאת השוכנות ברצון רב, כי עכשיו עוד יותר סקודם יש
להסיר מהשתלשלות יפו על השכונות, כי בשאלת השכונות כרוך עתה ענין
גדול עוד יותר הנוגע לא רק לתל-אביב אלא לישוב כולו.
באי כוח השכונות הבטיחו לעמוד על הססר ולסניע עד כמה
שאסר מפניה לעיריית יפו.

עליתי לירושלים לישיבת ההנהלה.

אחר הצהרים בא אצלי וילנסקי וסר סקירה על מצב הענינים
בטורים.

המתיחות הפוליטית מתגברת. יש שנאה רבה לאנגליה. שאלת
סודן מתחדדת. אם המלחמה תתקרב למזרח, יז סכנת התקוממות נגד האנגלים.
עלי סאהיר אין לו שום איסון בעם, גם הוואשד אינו פופולארי. רק מי
שיצליח להתייצב בראש הפלחים, יתקבל על ידי העם.

העתונים המצריים חודולים סקבלים תמיכה מהצירות הבריטיות:
 אהארם - 800 לא"י לחודש, סוקאטאם - 500 לא"י, ואף על פי כך כמעט
 שאינם מפרסמים מאפרים לסוכת אנגליה.
 לפני זמן מה עבר פילבי את מצרים ושהה בה כשבועיים, ועשה
 תעמולה נגד אנגליה. הוא הכריז שאבן סעוד הוא הסוּל הערבי היחיד
 שהוא שצאאי באפת, ומסוּם כך הכריז על בייטראליות. לא מצרים ולא
 עיראק אינן עומדות למעשה ברשות עצמן, הם רק נסחפות על ידי אנגליה.
 הצירות הבריטיות רוצה בכל האמצעים לקנות את לב המצרים.
 מטסיכה בפעולה האנטי-ציונית. היא לוחזת גם על היהודים לוותר.
 כתבי והררי נסעו לארץ לחוץ על הסוכנות לא בשליחות עלי מאהיר, אלא
 בשליחות הציר הכריסי. יש לו יריעה, שהצירות נשאלה מלינדון מה תהא
 תגובת מצרים אם יגייסו מספר גדול של יהודים. הציר ענה כמיבן
 שהתגובה תהיה שלילית.

לפני נסעו מסצרים ראה ו. את הציר התורכי. זה ספר לו בסוד
 שבטרם עלולה תורכיה להיות נתקפת. תורכיה עושה עכשיו אמצעים גדולים
 לזיון, בייצור וציוד, ומוציאים על כך את השרושה האחרונה. לחץ רוסיה
 וגרמניה על תורכיה הולך וגדל. שתיהן מבטיחות לתורכיה את כל הסוּר, את
 כל ארצות ערב שתורכיה שלטה עליהן פעם, אם רק תורכיה תתחבר
 לרוסיה וגרמניה. דורשים שתורכיה יר חפסית בגלקניה ואי-תמיכה
 ברוסניה, לכל הפחות אי מתן סעבר לצי האנגלי דרך הדרדנלים.
 ו: בסוּר שהסלחמה תפרוץ בסרס.

ב" 5:00 בא אצלי הרב בלוי. הזמנתי לשיתה זו גם את קסלן.
 השאלה היתה אם גרשה מסלחת של האגודה לאמריקה, ומה היא
 ההקצבה שניכל להבטיח לאגודה בארץ.
 קסלן ספר ששאלנו את אמריקה אם יש איזו חשיבות למסלחת של
 האגודה. התשובה היתה סבבחינת הסגבית אין סוּם חשיבות, אולם רצוי
 שכל החוגים שהישוב יסוּספו מהסגבית. אין אנתנו יכולים עדיין להחליט
 על חלוטת התקציב, כי הטעא והסמן באמריקה על חלקנו בסגבית עוה לא
 נסתיים.

האגודה דורשת כ-10,000 לא"י לשנה לשלושה דברים: (א) לצרכי
 אירגון; (ב) חסנוך; (ג) עבודה, סיוע, התישבות וכו'. ההנהלה כבר
 הודיעה שאנשי האגודה ישתמו בכל עזרה שתנתן בעבודה, סיוע והתישבות.
 קפלן הביע את נכונותו לתמוך גם בחינוך של האגודה, איים
 אין הוא רואה שום אפשרות להקציב איזה סכום בטכיל ההוצאות האירגוניות,
 כי אמילו ההסתדרות הציונית, הסלגות הציוניות אינן מקבלות שום
 תמיכה מקרן היסוד.

הרב בלוי היה מרוצה מהכנסת החינוך לתוך דאגת הסוכנות,
 והוא הבטיח להסציא חומר ספורט בענין צרכי בתי החינוך של האגודה.
